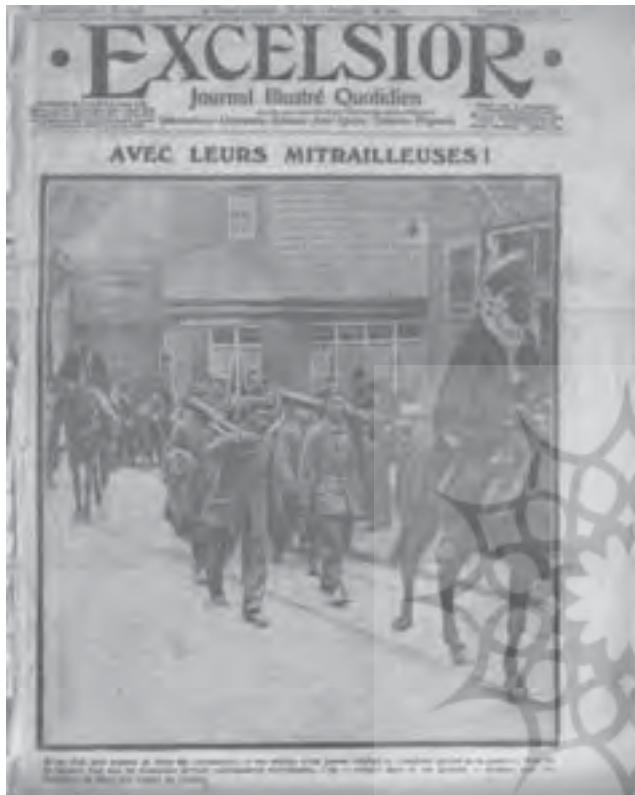

عکس در مطبوعات

رامین رسول اف

عضویت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم

روزنامه‌ی اکسلسیور پاریس در سال ۱۹۱۰ میلادی با انتخاب و چاپ عکس‌های خبری، تحولی در صفحه بندی روزنامه پدید آورد. کاری که هنوز هم در روزنامه نگاری جزو حرکت‌های جذاب محسوب می‌شود.

عکس تقریباً همیشه اولین چیزی است که توجه خواننده به آن معطوف می‌شود.

و عمق فاجعه چه قدر است؟ یک نمای بیشتری را نشان دهنده. معمولاً در عکسبرداری از حوادث کلی تا حدودی ابعاد فاجعه را نشان می‌دهد به ویژه اگر از افراد هم به دلیل حساسیتی که نسبت به صحنه‌های دلخراش زخمی‌ها و اجساد عکسبرداری شود. مسئولیتی که یک عکاس مطبوعات وجود دارد، سردبیرنامای کلی را ترجیح می‌دهد. زیرا با استفاده از این تصاویر می‌توان به بسیاری از پرسش‌های حالی که نویسنده می‌تواند برای شرح خوانندگان پاسخ گفت، پرسش‌هایی ماجرا مقدمه‌چینی و پرسش‌هایی از قبیل حادثه در کجا به وقوع پیوست؟ چند نفر در این ماجرا درگیر بودند گزارش و قایعه وظیفه‌ی بسیار

رسانه‌ای و خبری بسیار رایج است، اما دقیقاً به همان معنا نیست. عکاس مطبوعات افزون بر گرفتن عکس، وظیفه دارد اطلاعات دقیق برای شرح هر عکس و بویژه اسامی افراد را به دست مخصوصاً بعد از سال ۱۹۱۰ که روزنامه‌ی اکسلسیور پاریس با

انتخاب عکس‌های خبری، تحولی در صفحه بندی روزنامه پدید آورد، تقریباً همه‌ی مطبوعات روزانه و هفتگی دنیا اخبار و مطالب خود را همراه با عکس و تصویر منتشر می‌کنند، به طوری که امروزه عکس دیداری (تصویر) و نوشتاری (متن) وجود دارد و در واقع هر یک گواهی بر دیگری است. در نگاه اول، تصاویر به دلیل اینکه مشارکت بین ابزار ظاهر انعکاسی از واقعیت هستند اما نکته‌ی مهم این است که یک عکس ممکن است قادر به بیان حقیقت یک موضوع نباشد. بنابراین، تصاویر ابزار ایده‌آلی برای ثبت و ضبط وقایع نیستند زیرا دامنه‌ی پوشش آن‌ها توسعه کادر دوربین محدود می‌شود.

عکس تقریباً همیشه اولین چیزی است که توجه خواننده به آن معطوف می‌شود.

«خوانندگان معمولاً عادت دارند چشم هایشان را به طور مرتب بین عکس و متن حرکت دهند تا زمانی که معنای مستند در هر یک رابطه طور کامل درک کنند». (ویلسون هیکس ۱۹۷۳) فرانک لوترمات از دانشکده‌ی خبرنگاری دانشگاه میسیوری برای اولین بار در سال ۱۹۲۴ عبارت دارد و در واقع مشابه Mastershot یا نمای اصلی در فیلمبرداری سینمایی است. این عکسی است که همه‌ی صحنه را نشان می‌دهد و مکمل عکس‌هایی است که از فاصله‌های نزدیک گرفته می‌شوند تا جزئیات

اختیار سرویس ماکت سازی قرار می‌گرفت تا صحنه‌های لازم انتخاب شود. برای این انتخاب معمولاً از میزهای نورمخصوصی استفاده می‌شود که با قرار دادن فیلم روی آن‌ها می‌توانستند جزئیات تصویر را بینند و عکس بهتر را از میان فیلم‌های ظاهر شده انتخاب کنند.

در حال حاضر دبیر عکس از بین تصاویر دیجیتالی تهیه شده یکی دو نمونه را انتخاب و به سردبیر نشان می‌دهد و در نهایت عکس مدنظرش به صفحه بندی می‌رسد.

اهمیت انتخاب عکس در روزنامه

سردبیر فنی روزنامه درباره‌ی انتخاب عکس و تصویر روزنامه باید ذوق و تجربه کافی داشته باشد. چنان که گفته شد، عکس در روزنامه نقش نمک‌غذار ابازی می‌کند و همان طور که غذای بی نمک مطبوع نیست، روزنامه‌ی بی عکس هم باب طبع خواننده قرار نمی‌گیرد.

برای انتخاب صدھا عکس و تصویری که هر روز از منابع مختلف به روزنامه می‌رسد، سردبیر فنی با توجه به ضابطه‌ها و معیارهای خاص انتخاب خبرکه پیش از این مطرح شد، و با در نظر گرفتن ذوق و علاقه‌ی خوانندگان و جایی که در روزنامه در اختیار دارد، تصمیم می‌گیرد.

به طور کلی در خصوص انتخاب عکس‌هایی که در روزنامه چاپ می‌شود باید به نکات زیر توجه خاصی شود:

۱- ارزش خبری و قدرت تجسم عکس: موقع انتخاب عکس برای یک روزنامه، توجه به عکس‌های خبری

چون بسیاری از مردم عادی به خاطر عکس‌های جالب، روزنامه را خریداری می‌کنند.

بخش عکاسی روزنامه پیش از تهیی ماکت، به موازات وقوع حادث با سرویس تحریریه همکاری می‌کند

و خبرنگاران عکاسیش عکس‌های بنابراین، با توجه به اهمیت فراوان

خبری را مانند برگ خبر در اساع و وقت

به روزنامه می‌رسانند. این بخش در انتخاب و تهیی آثار مصور دقت کامل

خبر روز را ندارد، دلالت نمی‌کند.

زیرا اداره‌ی آرشیو عکس و تصویر

روزنامه از وظایف قسمت عکس است

که زیر نظر سردبیر فنی و سرویس

ماکت سازی کار می‌کند.

سردبیر فنی روزنامه (مسئولان

ماکت سازی) هر روز صحیح یا عصر

(برای روزنامه‌های صحیح یا عصر) پس

از تشکیل جلسه مسئولین تحریریه

باید برای مصور کردن صفحه‌های خود

پیش بینی های لازم را بکند. او با توجه

به این که چه خبری احتیاج به عکس

دارد و روی چه عکس‌هایی باید کار

بیشتری انجام گیرد، دستور انتخاب و

تھیی عکس می‌دهد و رئیس قسمت

عکس‌بانظروی عکس‌ها و تصاویر لازم

را فراهم می‌کند.

عکس نمک صفحه است و صفحه‌ی بی‌غذای بدون عکس مثل

در زمانی که هنوز استفاده از فیلم و نگاتیو معمول بود برای آن که انتخاب

عکس‌ها به سرعت صورت گیرد،

فیلم‌هایی که خبرنگاران تهیه کرده

بودند در بخش عکاسی آماده می‌شد و

پیش از آن که به صورت عکس ظاهر

شود، به صورت منفی (نگاتیو) در

زحمت و پیش پا افتاده‌ی روزانه نیز، بنا به آن‌چه ماهیت خبر ایجاب می‌کند، جریانات مهیج نامتنظره‌ای

اتفاق می‌افتد و عکاس را هم مانند روزنامه نگاران دیگر با مخاطرات بازرگی روبه رو می‌کند.

بنابراین، با توجه به اهمیت فراوان عکس و تصویر در مطبوعات نوین،

سردبیر فنی روزنامه باید در انتخاب و تهیی آثار مصور دقت کامل

به عمل آورد. زیرا ارزش یک عکس در بسیاری از موارد از صفحه‌ی مطلب خبری و تفسیری بیشتر است.

عکس و تصویر به طور کلی در روزنامه چهار نقش مهم دارد که در عین

حال مکمل یکدیگر هم هستند: ۱- عکس در بسیاری موارد به خودی

خود ارزش خبری دارد. باید دانست که عکس گاهی خبر را تکمیل می‌کند و در برخی مواقع به کلی جای خبر (نوشته) رامی‌گیرد.

۲- عکس مستقیماً خواننده را در حادثه شرکت می‌دهد و امكان تماسای اشخاص و چیزهایی را که در صحنه‌ی حادثه هستند در اختیار او می‌گذارد.

۳- عکس و سیله‌ی سرگرمی خواننده است و به همین سبب

مطبوعات تلاش دارند همیشه عکس‌های جالب و دیدنی منتشر

کنند. (اصطلاحی است که می‌گویند عکس نمک صفحه است و صفحه‌ی

بدون عکس مثل غذای بدون نمک است.)

۴- عکس اساس و پایه‌ی کار ماکت سازی روزنامه است و ماکت سازان با توجه به نوع و تعداد عکس ماکت

صفحه را تهیه می‌کنند. مطبوعات مصور در جلب خواننده همیشه با موفقیت روبه رو می‌شوند

دوشوارتری بر عهده دارد. عکس به منزله‌ی تنها جمله‌ای است که یک عکاس می‌تواند بیان کند و اگر بینا به هر دلیلی عکس خوب از آب در نیاید یا چاپ نشود، دیگر سیار دیر شده است و نمی‌توان به عقب بازگشت و از همان سوژه عکس گرفت.

همچنین در موقعیت‌هایی مثل شورش، ناآرامی و جنگ، عکاسان تاحد زیادی در معرض خطر قرار دارند، با این حال باید هنگام مواجهه با سوژه، پشت دوربین خود پنهان بمانند. در واقع پنهان گرفتن در پشت دوربین به عکاس این احساس را می‌دهد که از خطر در امان است، درست مثل این که دوربین سری است که وی را در برابر دنیای مقابل محافظت می‌کند.

ابتدا همه‌ی عکس‌های مطبوعاتی به جنگ و ناآرامی مربوط نمی‌شود در واقع بیشتر عکاسان مطبوعاتی هرگز با چنین ماجراهای هیجان انگیزی روبه رو نمی‌شوند. بخش عمده‌ی کار عکاسان مربوط به لحظاتی از زندگی روزمره اشخاص مشهور و افراد عادی است که در خبرها مطرح می‌شوند. در حقیقت در حالت اول می‌توان گفت که بدون وجود عکاس وجود چهره‌های سرشناس کمتر معاون پیدا می‌کند زیرا یک عکس خوب می‌تواند به افرادی که ممکن است خصوصیات چشمگیر و استثنایی نداشته باشند، جلوه‌ی بیشتری ببخشد.

معمولًاً هنوز یک مأموریت کاری کاملاً به پایان نرسیده که باید کار بعدی را شروع کرد. به نظر می‌رسد برنامه‌ی روزانه‌ی عکاس مطبوعاتی مجموعه‌ای از کارهای مستمر و بی پایان است که شاید چندان رضایت بخش هم نباشند. در میان حجم عظیم کار پر

**عکس خبری مانند لید در خبر عمل میکند. باید با سرعت
همهی داستان را بگوید یا خلاصهی اتفاق را بیان نماید.**

تقسیم بندی نخست شناخت نوع فعالیت‌های بشری و تعداد عکس‌های مطبوعاتی از نظر محتوا و رویدادهای خبری، عکس‌های دوم از نظر معیارهای انتخاب و سوم مطبوعاتی را برشمرد. عکس ملاقات شناخت نوع عکس‌های برای ارائه در برنامه سرگشواره، لحظه‌ی انعقاد قراردادها، سفرهای شخصیت‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، عکس رویدادهای ورزشی با توجه به تنوع رشته‌های آن، عکس دادگاهها، افراد مطبوعات انتشار می‌یابد به چهارگروه تقسیم کرد:

۱- عکس‌های خبری

در این نوع عکس‌ها ارزش‌های بصیری زیباشناسانه‌ی ابداعات

باید عکسی را که اختصاصی روزنامه اوست و در روزنامه‌های دیگر چاپ نمی‌شود، انتخاب و در روزنامه خود منتشر کند.

روزکه و قایع تازه را منعکس می‌کند بر

هر چیز دیگری مقدم است زیرا این

قبيل عکس‌ها واقعیت را به خوبی

جلوه می‌دهد و خواننده را به مطالعه

مطالب راغبتر می‌کند.

۲- ارزش هنری عکس‌ها: در انتخاب عکس‌های خبری، در نظر گرفتن جنبه‌های هنری نظری زاویه‌ی دید، روشی صحنه و طبیعی بودن و معنا و مفهوم داشتن آن‌چه در تصویر نشان داده شده است، اهمیت فراوان دارد. ضمناً باید به قابلیت چاپ شدنی بودن چنین عکس‌هایی از لحاظ فنی توجه داشت تا موقعی که در روزنامه به نمایش گذاشته می‌شوند تاریک و کم رنگ به نظر نیایند.

۳- علاقه شخصی انسان:

عکس‌های مانند خبرها و مطالب نوشتمنی روزنامه می‌توانند حاوی موضوعات و صحنه‌هایی باشند که علاقه‌ها، توجه‌ها و احساسات انسانی را تحت تأثیر قرار دهند. به همین دلیل روزنامه‌های عامه پسند که خبرهای هیجان‌انگیز و سرگرم کننده چاپ می‌کنند به انتشار عکس‌هایی از این قبیل نیز توجه خاص دارند.

۴- اختصاصی بودن عکس:

همان طور که خبرهای اختصاصی و انحصاری سبب بالابردن اعتبار روزنامه می‌شوند، عکس‌های اختصاصی هم در

میدان رقابت با روزنامه‌های دیگر و جلب توجه خواننده‌گان، ارزش فراوان دارند. باید در نظر داشت که هرگاه دو عکس از حیث اهمیت یکسان باشند و روزنامه برای چاپ هر دو فضا نداشته باشد، مسئول مراکت‌سازی

هنری چندان مطرح نیست یا

لاقل می‌توان گفت هدف اصلی

نیست. هدف اصلی بیان خبر هنگام

وقوع حادثه یا رویداد است. سرعت

عمل شرط موفقیت عکاس خبری

است. درنتیجه در این نوع از عکس‌ها

عکاس فرصت انتخاب زاویه و بهترین

کادریندی را ندارد زیرا اگر خود را درگیر

چنین عواملی کند ممکن است اصل

ماجرارا از دست بدهد. به ندرت اتفاق

می‌افتد عکس خبری که در شرایط

طبیعی عکس‌های خبری گرفته شده

است از ویژگی‌های بصری هم

برخوردار باشد. در عکاسی خبری

عکس باید طوری گرفته شود تا این

احساس به مخاطب دست دهد که

هنگام وقوع ماجرا در محل حاضر بوده

است، که البته کار چندان ساده‌ای هم

نیست. ویرایش عکس‌های خبری

بسیار ضروری است زیرا هنگام

عکاسی فرصت لازم برای تنظیم کادر

وجود ندارد و طراح صفحه‌ی نشریه

می‌تواند به شرط صدمه نزدن به

جنبه‌ی مستند و روایی عکس، به

ویرایش آن پردازد و ترکیب بندی آن را

نماید.

برای گزارشگران مطبوعاتی،

عکس‌های قوی، زنده و متناسب با

موضوع، بهترین مواد خام تهیه‌ی

گزارش هستند. زیرا بانگهه‌داری آن‌ها

در آرشیو نشریه، به عنوان استناد

تاریخی در مقاطع زمانی دیگر قابل

استفاده می‌شوند.

در شرایطی که تهیه‌ی عکس‌های

واقعی طبیعی در لحظه‌ی جمع

آوری مواد گزارش امکان پذیر نیست،

گزارشگرو عکاس می‌توانند بازسازی

صحنه‌های واقعی، عکس تهیه کنند،

زیرا می‌توانند این صحنه‌ها در شرایط

مختلف پدید آورند اما ممکن است

در زمان تهیه‌ی گزارش این امر میسر

نباشد.

عکس خبری، از نظر انتقال عینی

فضای رویداد به درک متن خبر و ارتباط

بهتر خواننده با مطالب کمک می‌کند.

عکاسان خبری موفق کسانی هستند

که به هنگام ضبط لحظات خبری

ماهرانه در کنار بیان مستند واقعی

خبری، احساسات درونی خود را در

جهت هر چه بهتر بیان کردن ابعاد

حقیقی رویداد خبری به کار می‌گیرند

واز طریق عکس، تصویری واقعی از

رویدادهای اجتماعی رابه خوانندگان

مطبوعات ارائه می‌دهند.

عکس خبری مانند لیدر خبر عمل

می‌کند. باید با سرعت همه‌ی داستان

را بگوید یا خلاصه‌ی اتفاق را بیان

در تهیه‌ی عکس‌های خبری باید
تجه داشت تا جایی که ممکن است
عامل انسانی در عکس حضوری فعال
داشته باشد. این امر حتی اگر بخواهیم
متروک بودن یک محل رانشان دهیم،
هم صدق می‌کند.

عکس‌های خبری که همراه اخبار و
گزارش‌ها در مطبوعات به چاپ
می‌رسند به نحوی خبر را کامل
می‌کنند، مشروط براین که خبر را توجه
به اصول علمی روزنامه نگاری و
خبرنوسی ترتیب شده باشد. وقتی
خواننده خبر را می‌خواند، عکس به او
کمک می‌کند تا فضای رویداد خبری
را عیناً و آن طور که به شکل مستند

عکس‌های شخصیت‌های داخلی و خارجی که اغلب به اندازه‌های کوچکتر از عکس‌های خبری (معمولاً به عرض ستون روزنامه) تهیه می‌شوند، همیشه استفاده شدنی استند. از این عکس‌ها هر موقع که فعالیت یک شخصیت اجتماعی موضوع خبر و مخصوصاً گیرید و هنوز عکس خبری از آن تهیه نشده باشد، استفاده می‌شود. در عین حال اگر موضوع خبر و مخصوصاً درجهٔ فعالیت یا دخالت شخصیت در واقعهٔ زیاد باشد، ممکن است علاوه بر عکس خبری که خبرنگاران عکاس تهیه کرده‌اند، عکس جدآگاهی شخصیت نیز برای معرفی بهترابه خوانندگان منتشر شود.

چون عکس‌های شخصیت‌ها در روزنامه‌ها و مجلات زیاد به کار گرفته می‌شوند، برای آن که عکس یک نفر در دفعات متعدد و نزدیک به هم به همان شکل و صورت منتشر نشود، معمولاً از هر شخصیت چند و گاهی چندین عکس در حالت‌های گوناگون تهیه می‌شود تا در هر مورد با توجه به نیاز، عکس مناسب با مطلب انتخاب و از تکرار حالت یک عکس خودداری شود.

هر چه شخصیت و مقام اجتماعی و فعالیت اشخاص بیشتر باشد، تعداد عکس‌هایی که باید در آرشیونگهداری شوند زیادتر می‌شود.

روزنامه‌ها و نشریات مهم برای برآورده کردن نیاز روز افزون به عکس‌های آرشیوی، باید پیش از بروز احتیاج آنی، از همهٔ شخصیت‌های اجتماعی حتی شخصیت‌های درجه دوم و سوم و مخصوصاً کسانی که نحوهٔ فعالیت کنونی آنان نشان دهندهٔ پیشرفت‌های اجتماعی آینده است، عکس‌هایی فراهم کنند.

در عکس‌های گزارشی علاوه بر جنبهٔ خبری و اسنادی موضوع، جنبهٔ تبلیغی آن هم در جذابیت عکس‌ها دخالت کامل دارد.

ضبط شده است، رؤیت کند و تصویری واقعی از مکان رویداد مورد بحث در خبر را در ذهنش به تصویر درآورد.

عکس خبری در مطبوعات مانع از این می‌شود که خواننده خود فضای رویداد را تجسم کند، چون محل واقعه و آثار واقعی رویداد خبری را عکس نشان می‌دهد. در واقع عکس خبری جزئی از فضای واقعی را که خبر در آن رخ داده است عینیت می‌بخشد. روش عکس برداری زیاد از رویداد خبری، از مفیدترین و رایج‌ترین راه‌های تهیهٔ عکس‌های خبری است که در آن امکان دست یابی به عکس خبری خوب افزایش می‌یابد. در این روش زمانی که عکاس در مقابل یک رویداد قرار می‌گیرد باید از زوایای مختلف موضوع خبر، عکس‌های متعدد بگیرد. این روش بویژه در مطالبی که موضوع وفادار بماند و در جایگزینی تصاویر چنان دقت کند که ارزش‌های بصری عکس بر جسته‌تر شود.

نورپردازی و استفاده از عدسی‌های ویژه در عکاسی تبلیغاتی اهمیت فراوان دارد و امروزه با استفاده از امکانات نرم افزارهای گرافیکی، طراحان در کاربرد عکس‌های تبلیغاتی میدان عمل بسیار وسیعی دارند.

۲- عکس‌های تبلیغاتی

این نوع عکس‌ها که معمولاً آثار عکاسان صنعتی، تبلیغاتی حرفه‌ای و خبره‌است، برای اهداف تبلیغاتی تهیه می‌شوند و اغلب از ارزش‌های تصویری، گرافیکی و ابتكاری چشمگیری برخوردارند. این عکس‌ها به خاطر بهره‌مندی از ترکیب بندی قوی، بسیار چشم‌نواز و جذاب هستند و به عنوان تزیین در نشریات چاپ می‌شوند و یا در قالب آگهی‌های مطبوعاتی یا آگهی‌های دیواری (پوسترها) عرضه می‌شوند.

۳- عکس‌های گزارشی

این گروه از عکس‌ها گاهی جنبه خبری دارند و گاهی جنبهٔ تبلیغاتی و عکس‌ها به همان صورت سنتی در معمولاً به شکل مجموعه‌ای از تصاویر آرشیو قرار می‌گیرند، با این حال تهیهٔ مرتبط با یک موضوع خاص به کار گرفته می‌شوند. تهیهٔ تصاویر از افتتاح و میکروفیلم از عکس‌ها یا ثبت آن‌هادر راه اندازی یک کارخانه، مراسم افتتاحیهٔ نمایشگاه یا یک جشنواره فرهنگی و تصاویری از زندگی سنتی را گرفته است.